

Φουκτόνω τῆς ἑλῆας κλαδί,
μὰ θέλω και κανόνι,
ἐγώμαι τῆς πυγμῆς παιδί
και τῆς φωτιᾶς ἐγγόνι.

Ἔχω χαμόγελο γλυκό,
ὅπου κι' ἐχθρός πολλούς τραβᾷ
και μ' ἀγαποῦν περίσσια.

Ἔχω και τέτοιο ροιζικό,
ποῦ κάνει κι' ἄλα τὰ στραβά
γιὰ μὲ νὰ βγαίνουν ἱστα.

Δὲν μὲ σκιάζει τρικυμία
και τὰ δόντια σ' ἔλους τρίζω,
μάχω και γαλαντομία,
ποῦ μὲ κάνει νὰ χαρίζω

Στῆς εἰρήνης τὸν καιρό,
ποῦ μοῦ λένε σόρα κι' ἔλα,
μὰ μὲ βράκα προχωρῶ,
μὰ μ' αὐξάνου φουστανέλα.

Κι' ὁ Γκαλήπ ὁ Κεμαλή
μὰς ἐπύκρνε πολύ,
κι' αὐτὸς τώρα ποῦρι ποῦρι
μὰς ἐγγίγηκε ταμποῦρι.

Ἄστε τον νὰ λέη τέτοια,
μὴ τὰ λόγια του ψηφάτε,
και σ'τὰ πέντε Βιλαέτι
στράσσετε, παιδιὰ, νὰ φάτε.

Δὲν ψηφῶ καιμιὰ φοβέρα,
ἔσω σακαράκα μου,
κι' ἔλους τώρα πέρα πέρα
γράφτε τους σ'τὴ βράκα μου.

Δὲν μὰς μέλει κι' ἂν γυροῦν
νὰ μὰς βγάλουε δουλειὰς,
ἄς μὴν παῖουν νὰ χορεύουν
ἡμέρα νύκτα κοπελιὰς.

Ποῦρι ποῦρι ποῦρι ποῦρι,
θὰ τοὺς σπάσωμε τὴ μούρη.

**Σχόλια τῶν ἑξ ἑλληνῶν
και χορευτικῶν Ἑλληνῶν.**

- Φ. — Γιὰ κούταξ' ἔθνικοι χοροὺς σὲ ξέραις και παλάγγι.
Π. — Μοῦ λένε πὸς ὁ Κάιζερ μὲ τούτους ἐξεπλάγγι.

- Φ. — Λένε πὸς ἀνεχώρησε κατανθουσιασμένος.
Π. — Ἐνθουσιάζει κάποτε και τοῦ χοροῦ τὸ μένος.

Φ. — Τῆς δού μου τῆς ἀρῆας ἐξοισιατος θὰ τεντώσω...
ὁ Κάιζερ σκιρτᾷ, και λένε, στοκοφοῖσι,
ὅτι μὲ τοὺς χοροὺς μὰς ἐνθουσιάζει τόσο,
ποῦ πιθανὸν σ' ἡμᾶς τὴν Ἡπειρο ν' ἀφήσι,
κι' ἔγιναν παραστάσεις, καθὼς κι' ἐγὼ μανθάνω,
στὸν Μπέρτχολδ τῆς Αὐστρίας και στὸν Σάν-Τζουλιάνο.

Τι θὰ μὰς κάνουνε παραβῶν νέαις παραγγελιαῖς;
και τι τὰ θέλεις τάρματα και τῆς ὑπεροπλιαῖς;
Ἄλλοι θ' ἀναγνωρίσουνε τὰ δικάϊά μας, βρεθι,
μὲ τοὺς χοροὺς μὰς μοναχὰ κι' ἔκεινα τὰ δημῶδη.

Κι' ἂν καιμιὰ χάρι κάποτε θελήσις νὰ γυρέψης
ἐμπρὸς στὸν Αὐτοκράτορα νὰ πᾶς και νὰ χορέψης
Μὲ μίαν στάσιμ χορευτοῦ λεβεντοκόρμου στάσου,
κι' ἂν ἔῃς πὸς παραβλέπονται τὰ δικαϊώματά σου,
βλαστίμα με, βρε Περικλή, και βρόντα τάρματά σου.

Ἄμπρὸς στὸν Κάιζερ πετῶ,
θαυμαστὴν ἐνθουσιώδη,
και τὸ δικηο μὰς ζητῶ
μὲ χοροὺς και μὲ δημῶδη.

Και τοῦ λέω, τραγογένι,
τοῦμια τοῦμια τὸ λεγέني
κι' ἔ, τι σουπαμε νὰ γένει.

Κι' ἂν μὰς βροῖουν κυνικὸς τῆς Σταμποῦλ καθάρματα,
μὰ χορεύω τραλαρό
και τὸν Χρῆστικο χορὸ,
κι' ὄχονοῦς, διαβόντρου γυιοί, φέρτεν τὰ σιμάρματα.

Π. — Φεύγεις φεύγεις, Αὐτοκράτορ... κατσοῦδο σου καλό,
γάλα νάβρης τὸν γιολό.

Μὴν ξεχάνης τὼν χαρτίων τὴν πηγῆ, ποῦ δὲν στεριεῖ,
και ζυπνὸς και σὴν κοιμάσαι
τοὺς χοροὺς μὰς νὰ θυμάσαι,
και τὸν Καρκελιάρη σου μάθε τον νὰ τοὺς χορεύη.

Και καιμιὰς καιμιὰς,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελιας.

Εἶς τοῦ Παρνασοῦ τὴν σάλα μία πρώτης ἐσπερις
αἰριον Κυριακὴν, ἐορτάζεται τοῦτέστι
ἡ κλεινὴ τοῦ Παζαριθῆ παντηκοντατηρις,
προσφιλοῦς ἡθοιοῦ, ποῦ πολλὰ κι' αὐτὸς ὑπέστη.